

12 december 1988)

„Er zijn mensen, zeldzame mensen, die een beeld kunnen maken van een gedachte of een droom. Als hun penneel, hun pen, hun beeld, hun triffel een tijd lang bewerkt hebben, dan ontstaat een vorm onder hun handen, die een proet van hun ziel is. En zij sturen die proet in de wereld en hij leeft daar een eigen bestaan door de kracht die in hem is. En onwetend datgene wat sterker is dan het overige als vanzelf naar voren treedt en zich aandient, zijn er huizen gekomen waarin vele zielen proeten zich in verstande en opstaan voor ^{de} vriendeling. Dat zijn musea, en daar komen en gaan de mensen en volgen de proet op van ~~het~~ dat beeld dat resoneert in hun eigen ziel. Dan worden ze stil en penitenten.”

Een gedachte van Coes Dutillel, 28 jaar oud, beschreven in ^{Januari} februari 1944, ongeveer een maand voor zijn teraanstelling.

Op 10 maart 1943 tot 24 februari 1944 heeft hij verblijfszittingen in een lente opsluiting. De enige klacht die hij maakte was dat hij zo afhankelijk was van anderen.

Hij kreeg mondjemaat. Schrijf-papier, dat wel.
Och Vondt ie dat ie relatief goed behandeld
werd. Dat hij niet pek ple worden is van ons
Hankt hij aan zijn grote pleestkracht en zijn
onstundigheid, waarin hij verkeert, te relatien
veel tynen trooste hem. Och veel stem vond
hij in het pelsaf. "Pelsaf is niet iets dat pas-
klaar pleverd of pleocht kan worden", schrijft
hij. Hij plebruikt ook de term: peloofs zeker-
heid. Wanneer die eenmaal onarmt, belvef
je niet verder te zoeken. Met dat zoeken vind
je alleen een theorie.

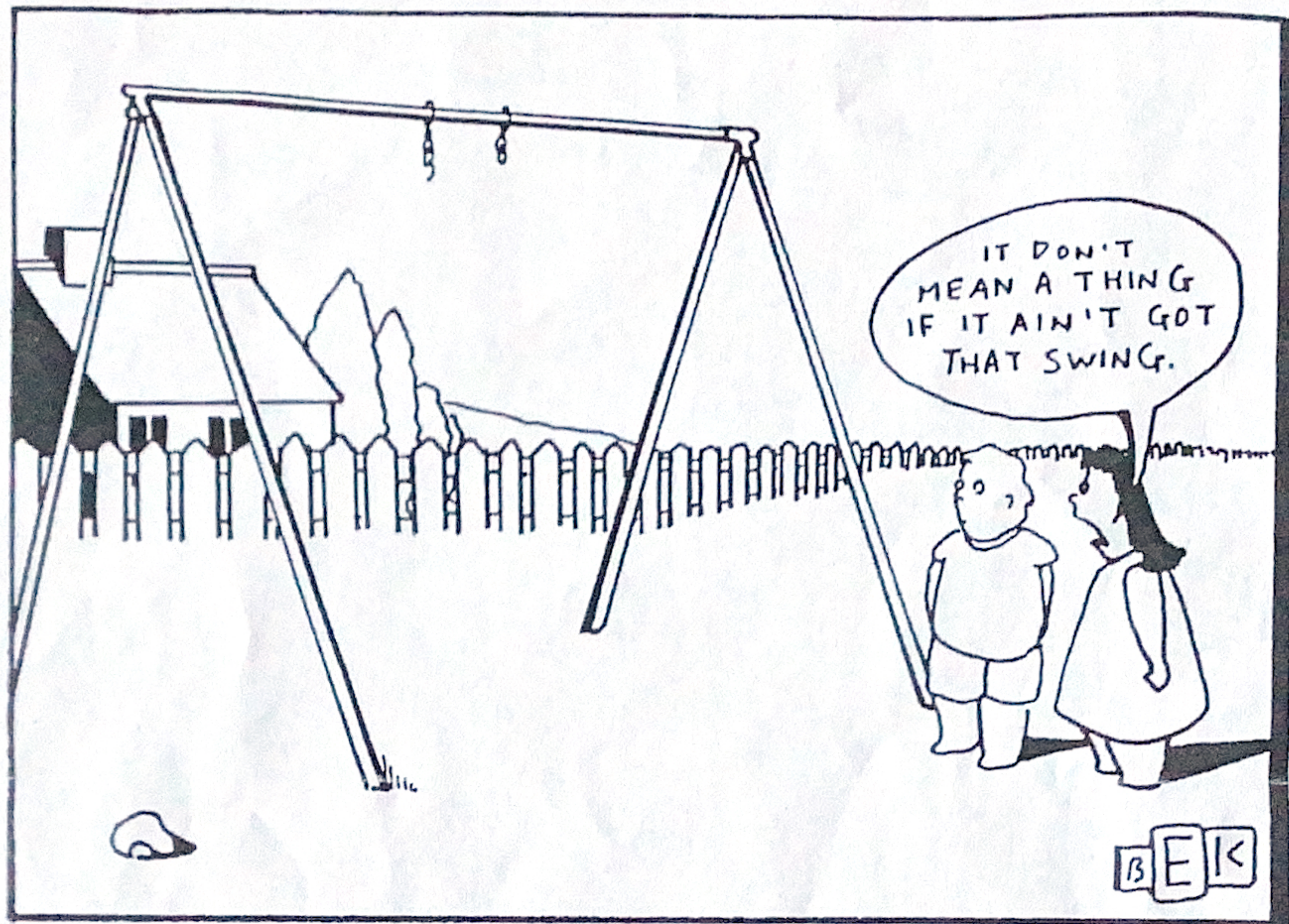
Een andere uitspraak van C D is dat iets
wat je diep beroert tot in het diepst van
je ziel, dat dat ook de innerste beleving
van het leven weproot. I couldn't ex-
press more!! Toen ik dat las, bedacht ik mij,
het volgende: Zou die diep ontroerende pe-
beurtenis meermalen voortvallen, zou
dan de ontroering minder worden?

De vraag stellen betekent dan men ook een
antwoord moet formuleren.

Ik dank dat diepste ontroering voortkomt
uit de poetelike verbondenheid, die men voelt
met een felijplestende, in daardat zich ook
verplaatst. In die ander. Empathy?

1000 x op een dag zou ik die ander
kunnen zijn: the supreme experience is
to share a profound thought is that the profound

heel met het oelavieren van deze brief (ie) in het sei roen van
duisternis moet de pelsafte van verlonnenheid van lichtpuntje kenne
zijn: nu moet je het.

"En toch bestaat er onloochenbaar een paradijs van het hart, een geluk dat de geest, of de ziel, of zelfs het lichaam ondervinden als zij bevrijd zijn van zo goed als alle nutteloosheid en dat geluk dat aan alle woorden ontsnapt houdt op een onverklaarbare manier bij sommige mensen stand te midden van de wanhoop over het lijden van de wereld, waarvoor geen woorden bestaan. Maar dat zijn geen onderwerpen waar je in een gesprek zo makkelijk over praat."

Pilgrims Progress
John Bunyan

Definitie van Paulus:

Het geloof is de zekerheid van wat wij hopen,
een lewigs middel voor de dingen die wij niet zien.

("Hoop" is de meest onbetrouwbare emotie" Dinsdag juli 2010)